

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVI (50)
Štev. (Nº) 42

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
23 de octubre - 23. oktobra 1997

Obvestilo veleposlaništva Republike Slovenije v Argentini

Obveščamo državljane Republike Slovenije, da formalno poteče rok za oddajo prijavnice za vpis v volilni imenik 24. 10. 1997. Obveščeni pa smo, da bo Volilna komisija RS tudi še po tem datumu upoštevala zahteve za vpis v volilni imenik, vendar priporočamo, da te prijavnice odpošljete čimprej na naslov:

Republiška volilna komisija, Slovenska 54, 1000 LJUBLJANA,
ali po faksu na številko 00 386 61 133 1269.

Veleposlanik
prof. dr. Janez Žgajnar, l.r.

Buenos Aires, 20. oktobra 1997

Poslali smo zahteve za vpis v volilni imenik

V zadnjih dveh tednih je bila slovenska demokratična emigracija v Argentini zelo aktivna. Nadelili smo si kot državljansko dolžnost, da v čim večjem številu sodelujemo pri volitvah predsednika Republike Slovenije.

Zato je naše osrednje društvo Zedinjena Slovenija, skupaj s predstavniki slovenskih političnih strank ter Svetovnim slovenskim kongresom ter s sodelovanjem naših Domov in društev, razpečalo med ro-

jake obrazce zahtevka za vpis v volilni imenik. Rojaki so se množično odzvali in tako smo v enem tednu zbrali in v torek 21. t. m. osebno odposlali v Slovenijo izredno število izpolnjenih zahtevkov. Tako da bodo ti še pravočasno do 24. oktobra, kot je bilo zahtevano, dospeli na Republiško volilno komisijo.

Več o tem bomo poročali prihodnjič. O načinu volitev pa bomo obvestili rojake, takoj ko bo znan.

Dogovor vlade in Cerkve

Pod vodstvom ministra za pravosodje Tomaža Marušiča in dr. Antona Stresa sta se 20. oktobra v prostorih vlade prvič sestali vladna in cerkvena komisija za reševanje odprtih vprašanj katoliške Cerkve v Sloveniji. Na seji so sprejeli poslovnik za delo na skupnih sejah obeh komisij in se dogovorili o vsebini prihodnje skupne seje, na kateri bodo določili skupne teme in prioritete njihovega obravnavanja.

Dr. Janez Gril, član cerkvenega dela komisije, je povedal, da je namen komisije dogovor vlade in RKC o svežnji meddržavnih sporazumov z mednarodno veljavno med Slovenijo in Svetim sedežem. Povedal je, da gre v podobnih primerih urejanja odprtih vprašanj med RKC in posameznimi državami običajno za sporazume o pravnem položaju RKC v neki državi, za dogovor o posebnih oblikah verskega delovanja med bolniki, v zaporih in v vojski, za ureditev statusa verskih šol v šolskem sistemu in verskega pouka ter za sporazum o gmotnem stanju RKC oziroma po moči države pri dejavnostih cerkve, ki so državnega pomena. Pričakovati je, da se bosta najprej uskladili cerkvena in vladna

stran v okviru na novo ustanovljene komisije, nato pa se bo v pogajanja vključil tudi Vatikan.

V vladnem delu komisije so minister za pravosodje Tomaž Marušič, notranji minister Bandelj, minister za znanost dr. Lojze Marinček, Lojze Janko, Andrej Pagon, direktorica urada za verske skupnosti Nina Čož, državna sekretarka za Slovence po svetu Mihaela Logar, Jože Tratnik in sekretar za visoko šolstvo dr. Pavle Zgaga.

Cerkveni del komisije vodi dr. Anton Stres, v njej pa so še: dr. Borut Košir, dr. Ivan Štuhec, Mirko Krašovec, dr. Ivan Likar, dr. Janez Gril, Mirko Ruparčič, Richard Vide in dr. Bogdan Kolar.

KANDIDATURO NAPOVEDUJE ŠE MARJAN CERAR

Svojo namero kandidirati za predsednika Slovenije je objavil tudi direktor ljubljanske Belinke Marjan Cerar. Delo hoče delati zmedo in ga proglašajo za idealnega kandidata pomladnikov. Seveda - kot pravi Peterle, to ni resno, saj je Cerar član Drnovškove LDS.

Kandidata še iščejo

Predsedniki treh pomladnih strank — krščanskih demokratov, socialdemokratov in Slovenske ljudske stranke — na sestanku dne 20. oktobra niso dosegli dogovora o skupnem predsedniškem kandidatu. Predsedniki so se pa dogovorili, da se bosta oba doslej potrjena kandidata - dr. Ludvik Toplak in dr. Jože Bernik - predstavila pred organi tistih strank pomladnega trojčka, ki ju doslej niso podprle. Tako se bo dr. Toplak, ki ga je podprla SLS, predstavil SDS in SKD; dr. Bernik, ki že ima podporo SKD in SDS, pa organom SLS. Opravljene pa bodo tudi meritve javnega mnenja.

„Kar zadeva nas,“ pravi Janša, „zagotovo odtehta kandidatura dr. Jožeta Bernika. Danes proti njemu razen redkih klasičnih pomislov ni bilo nasprotnih argumentov, medtem ko jih je bilo proti dr. Ludviku Toplaku več.“

Obstajata le dve možnosti skupnega nastopa: prva je, da tudi SLS pritegne drugima dvema in podpre dr. Bernika, druga pa, da gredo stranke v prvi krog z dvema kandidatom, potem pa poraženec odstopi glasove zmagovalcu. Predsednik SLS Marjan Podobnik pa je dejal, da so vsi

pokazali veliko volje, da bi prišli do skupnega kandidata, toda poti do tega so očitno različne. Predsednik SDS je na vprašanje, zakaj stranka v usklajevanih pomladnega trojčka (SDS, SLS, SKD) ni predlagala svojega kandidata, odgovoril, da so imeli možnega kandidata, to je dr. Andreja Bajuka, vendar ga je „SLS s čudnim manevrom iztisnila iz kandidature“.

„Da ni prišlo do dogovora o skupnem kandidatu, je kriva volja, da bi do njega prišli,“ je pogovore označil predsednik SKD Lojze Peterle. „Obe stranki, SKD in SDS, sta se opredelili do kandidata, ki ga je predlagala SLS, ta stranka pa obratnega koraka še ni storila.“ V SDS pa pričakujejo, da se bo SLS formalno opredelila do Bernika.

„Realni sta dve alternativni,“ je prihodnost dogovarjanja ocenil Janša, „in sicer da SLS podpre Jožeta Bernika ali pa da tri stranke nastopijo na volitvah z dvema kandidatom in nato podpremo tistega, ki bi prišel v drugi krog.“

Predsedniki pomladnih strank naj bi se znova sešli v petek, 24. oktobra, da bi dosegli morebitno soglasje o skupnem kandidatu.

Družina: Demokracija kot možnost izbire

Človek bi pričakoval, da se bo politična zavest in odgovornost ljudi krepila in da bo politično ozračje iz leta v leto bolj primerljivo z evropskimi demokracijami. Toda predsedniške volitve, ki so pred vrati, žal resno opozarjajo, da ni tako, in razodevajo, da je naša demokracija ohromela, preden je shodila, piše v 41. številki Družine Drago Ocvirk.

Avtor komentarja se sprašuje, zakaj so stranke dvignile roke od predsedniških volitev in zakaj demokratična alternativa ne postavi proti kandidatu kontinuitete svojega kandidata. Sicer pa meni, da bodo državljani ob takih volitvah, kot se obetajo, ne glede na legalnost volitev, dejansko ob osnovno demokratično pravico, da izbirajo po svoji volji, ker izbire ne bo. Če se bo kateremu izmed „krjavljev“ uspelo uvrstiti med predsedniške kandidate, bo volilec lahko obkrožil več kandidatov in bo z neveljavnim glasom protestiral proti ponovnemu uvajanju enoumja. Če niti „krjavljev“ ne bo, potem bo svojo voljo lahko izrazil le tako, da pri tej farsii ne bo sodeloval in bo raje šel ne izlet kot pa na

volišče. V usodnih trenutkih se je treba tudi tako boriti za državljanske pravice in demokracijo, sklene Anton Ocvirk.

NEUSTAVNOST KUČANOVE KANDIDATURE

Liberalni forum je 16. t.m. na ustavno sodišče vložilo pobudo za oceno ustavnosti kandidature Milana Kučana na letošnjih predsedniških volitvah.

Meni namreč, da je nekdanja funkcija še v Jugoslaviji predsednika predsedstva RS po svoji vsebini popolnoma enaka sedanjosti funkciji predsednika RS in se sklicuje na 103. člen ustave, ki med drugim pravi, da je predsednik republike izvoljen za dobo petih let, vendar največ dvakrat zaporedoma. Isti dan je Grosova Liberalna stranka (LS) v pismu predsedniku DZ Janezu Podobniku predlagala, da državni zbor obtoži predsednika republike Milana Kučana pred ustavnim sodiščem, ker krši ustavo, ker je napovedal svojo vnovično že tretjo, predsedniško kandidature.

STRAN 3: VOJKO ARKO

Bariloška alpinistka...

V nedeljo,
16. novembra

42. SLOVENSKI DAN

v Hladnikovem domu
v Slovenski vasi

mašo bo daroval in se udeležil prireditve ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode.

Gre Slovenija na Balkan?

SECI - Southeast European Cooperative Initiative ali Jugovzhodna evropska kooperativna iniciativa - se je ustanovila pred nekaj leti. Pospesuje regionalno povezavo in kooperacijo: v transportu, prometu po Donavi, mejne olajšave, nafto, drugo energijo, plin, elektriko, komunikacije, investicije, kredite, davke, bančništvo itd. To regionalno povezavo podpira Severna Amerika, Evropa pa o njej noče kaj več slišati.

Četrtega srečanja SECI, ki ga je sklical 15. oktobra v Ženevi nekdanji avstrijski podkancler Erhard Busek, usklajevalec za krepitev gospodarskega sodelovanja med jugovzhodnimi evropskimi državami na Balkanu, so se na ministrski ravni udeležili predstavniki vseh devetih držav tega območja (Albanije, Bolgarije, BiH, Turčije,

Makedonije, Moldavije, Romunije, Turčije in Slovenije), pa tudi predstavniki Hrvaške kot opazovalke. Gre za projekt odpravljanja najhujših zastojev pri meddržavnem prevozu na mejnih prehodih, poenotenje carinskih postopkov in tehnološke modernizacije mejnih služb, modernizacija plinske infrastrukture v tem delu Evrope, za projekt energetskega varčevanja ter za projekt uveljavitve majhnih in srednjih podjetij na račun manjših posojil.

Veliko Slovencev se sprašuje, kaj pravzaprav dela Slovenija v tem krogu. Edini problemi, ki bi jih lahko imela v tem delu Evrope, so s Hrvaško, ki pa sploh ni članica Secija. In ali ni ekonomija podjetij in posojil notranji problem? Ali pa je to samo poskus spet navezati Slovenijo na Balkan zaenkrat vsaj v ekonomskem smislu?

Slovenija postala nestalna članica VS

Slovenija bo s 1. januarjem prihodnje leto zasedla sedež nestalne članice v Varnostnem svetu Organizacije združenih narodov. V generalni skupščini je Slovenijo že v prvem krogu volitev podprlo kar 140 držav izmed 170 navzočih. Makedonijo, ki je bila edina slovenska konkurentka v vzhodnoevropski skupini, je podprlo le 30 držav. Zanimivo je predvsem, da je Slovenija dobila veliko podporo v Afriki in Aziji oziroma od držav, ki je sploh še niso priznale ali s katerimi še nima vzpostavljenih diplomatskih stikov. Pred volitvami so samo od osmih afriških držav dobili žagotovila, da jo bodo podprle, odgovori vseh drugih pa so bili dvomljivi. A pri glasovanju so te države (53) imele pred očmi slabo izkušnjo Ruande, ki je bila pred leti nestalna članica VS in hkrati

država v veliki krizi. Zato tudi niso podprli Makedonije, ki ima na svojem ozemlju še vedno mirovne enote OZN in velja za razmeroma nestabilno državo.

Slovenija je kot stabilna država na jugovzhodu Evrope lahko lep zgled za druge države. „Slovenijo vidimo kot edino državo na Balkanu (na Balkanu? op. ur.), ki ji je z zelo načelnim zavzemanjem za miroljubno rešitev tamkajšnjega spora in s posebnim občutkom za dogodke v regiji uspelo pridobiti ugled v OZN. Zaradi tega smo tudi glasovali zanjo in upamo, da se bo tako lotevala tudi drugih svetovnih problemov. Hkrati pa se tudi veselimo skupnega dela v Varnostnem svetu,“ je izjavil brazilski diplomat Paulo de Andrade Pinto.

„Verjetno je res, da je trdo, vztrajno delo osnovna pot do uspeha. Mi smo na tej kandidaturi trdo delali eno leto, zlasti misija v New Yorku, ki je ena od manjših slovenskih diplomatskih misij, ampak kot je videti dokaj kvalitetna in lahko da zelo dobre rezultate,“ je dejal veleposlanik in vodja stalne misije R. Slovenije pri Združenih narodih Danilo Türk.

Stalna misija Slovenije pri OZN se je že začela pripravljati na 1. januar 1998, ko bo veleposlanik dr. Danilo Türk kot prvi slovenski diplomat sedel za okroglo mizo tega najpomembnejšega organa svetovne organizacije.

Do 1. januarja bo sekretariat OZN pripravil posebne uvajalne sestanke za nove članice, prav tako se bo slovenska misija do takrat sestala s Poljaki, ker jih bodo nasledili na sedežu vzhodnoevropske skupine.

Komisija za Slovence po svetu v Italiji

Delegacija komisije državnega zbora za Slovence v zamejstvu in po svetu, kate-re predsednik je Marijan Schiffrer, se je 17. oktobra v Trstu pogovarjala s predstavniki ustanov in organizacij slovenske manjšine v Italiji.

Po besedah Marijana Schiffrerja so se slovenski poslanci seznanili s široko paleto težav, ki jih doživlja slovenska manjšina vseh prepičan v Italiji. Ugotovil je, da je zdaj vzdušje v slovenskem parlamentu naklonjeno financiranju manjšine; to je tudi obdobje najboljšega sodelovanja z italijanskimi oblastmi doslej, zato ga je treba izkoristiti.

Člani komisije hitrih rešitev niso mogli obljubiti, saj je reševanje omenjenih problemov odvisno od sprejema proračuna. Izrazili so prepričanje, da bodo tudi njihovi poslanski kolegi iz vrst vladne koalicije in opozicije glasovali za predlagani amandma, ki bo rojakom v zamejstvu zagotovil več proračunskih sredstev. Člani komisije so prepričani, da bo rezultate obrodilo tudi dogovarjanje med predstavniki obeh krovnih organizacij manjšine.

Za razliko od rojakov na avstrijskem Koroškem si namreč primorski želijo v prizadevanjih za doseg skupnih ciljev med seboj pomagati.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Čeprav je čas resnice o ljudski volji že pred nami, je vzdušje zadnjega tedna pred volitvami, vsaj kar se javnih občil tiče, nekam čudno. Temu je gotovo vzrok, da nas je na samem pragu teh volitev obiskal predsednik najmočnejše velesile na svetu in se štiri dni mudil v državi. Ta obisk, ki ga je vlada tudi skušala napeljati kot vodo na lastni mlin, je zasenčil volilno kampanjo, a prazno odjeknil v vzdušju volilcev.

KDO NAS NADZORUJE

Vsaj malo se ustavimo ob Clintonovem obisku. Saj ni vsak dan, da severnoameriški predsednik obiše našo državo. Mnogi se sploh sprašujejo, kaj je pravzaprav prišel iskat. Obisk je bil pač ena izmed potez zunanje politike Washingtona, ki jo je treba po svoje razumeti.

V današnjem svetu se vse odvija pod plaščem globalizacije in koristi. Velikani ničesar ne store, kar bi jim ne bilo v korist. Zato je razumljivo, da je Clinton za Venezuelo obiskal tako Argentino kot Brazilijo, saj sta obe državi temelj „Južnoameriškega skupnega trga“, ki ga poznamo pod besedo Mercosur. Skupno s Urugvayem in Paragvayem tvorita to enoto, ki se ji sedaj pridružuje tudi Bolivija in se ji približuje še Čile. To predstavlja tržišče tristo milijonov potrošnikov, po katerem se cedijo slinje tako Evropi kot azijskim velikanom.

Seveda, ZDA skuša ohraniti svojo vodilno vlogo, ki je bila tako politična kot gospodarska. Z drugimi besedami, hoče obdržati največji kos te torte, ki pa z druge strani tudi ogroža ameriške interese, ker medsebojno dopolnjevanje regionalnih skupnosti počasi slabi moč prodora severnoameriških izdelkov. Ni prvič, da razni opazovalci razlagajo ta ali oni korak washingtonske politike kot poizkus zrahljati tesne vezi, ki zadnje čase družijo južni del kontinenta. Če temu prištejemo še notranje težave, ki jih te države doživljajo zaradi lastnih gospodarskih zapletov, bomo laže razumeli počasno napredovanje tega projekta.

Vsekakor, Clinton je prišel, da utrdi severnoameriške položaje in pokaže tukajšnjim državam in svetu vpliv na tem področju. Da je to bila politična gesta vlade in ne pojav družbe, je jasno že iz dejstva, da v severnoameriških obveščevalnih sredstvih skoraj ni bilo omembe o potovanju. Čeprav se je Clinton tukaj dobrihal in poveljeval vlade in narode, je resnica ta, da „za ZDA ne obstajamo“. Važni smo le v povezavi z drugimi državami kot vabljivo tržišče.

Obisk sam je potekal, kot je bilo predvideno. Spremljali so ga pozitivno tako vlada kot opozicija. Nekaj izgredev skrajnih levičarskih skupin je odjeknilo v njihovo lastno škodo. Le Menem je skušal zadevo izrabiti v volilne namene, ko je spet napadel opozicijo, ki je tudi kritično ocenila izgrede. Pravzaprav negativen je bil edino odjek Cerkve, ko je nekaj škofov kritiziralo predsednikovo ženo Hillary, ker je delala propagando za planifikacijo rojstev. Clinton sam pa je svaril pred rastočo razliko med revnimi in bogatimi, a te prošnje so izzvenele kaj prazno, saj obstaja med državami ista razlika, pa ZDA ne store ničesar, da bi se položaj spremenil. Vsekakor, nič novega.

KOČLJIVA TOČKA OROŽJA IN MAMIL

Nekaj pa je le bilo novega ob tem potovanju. Prvič se je s svojo navzočnostjo severnoameriški predsednik angažiral v boju proti trženju mamil in poizkusu, da bi se ga udeležile tudi oborožene sile tukajšnjih držav.

To so na raznih forumih iz severa že

večkrat svetovali, zahtevali, nagovarjali. Odziv doslej ni bil najbolj pozitiven. Problem ima več odtenkov. V ZDA imajo z mamili hude težave. Stojte pa na stališču, da če ne bi bilo „proizvodnih držav“, ne bi bilo mamil. Zlo je treba torej zatreti v kralju preprečiti nasade, proizvodnjo in trženje na samem začetku.

Ker pa se zavedajo, da so skupine narkotrafikantov predobro organizirane in oborožene, varnostni organi pa izredno podkupljeni, infiltrirani in skorumpirani, menijo, da bi bil najboljši korak, da v ta boj zavežejo oborožene sile.

Proti temu pa nastopajo mnogi oboroženi krogi v teh državah. Odklanjajo pa ta poseg tudi nekateri strokovnjaki v ZDA. Eni in drugi smatrajo, da se postavlja v nevarnost celotno strukturo oboroženih sil, ki bodo potem tarča napadov in podkupovanja, kateremu ne bodo kos.

Prav na tem potovanju pa so dosegli, da je brazilsko vojaško poveljstvo povabilo severnoameriške oficirje, naj si ogledajo, kako brazilska vojska nastopa na področju Amazonke, ki je eno kritičnih predelov južne Amerike s površino pet milijonov kvadratnih kilometrov, in mejo s Perujem, Bolivijo in Kolumbijo, kjer je problem drog najhujši. To povabilo je sprejel general Barry McCaffrey in je verjetno začetek dolgoročnega sodelovanja. Zanimivo bo opazovati, kako se bo ta problem razvijal v prihodnosti.

ZADNJI SPOPADI

Volilna bitka, ki ni odjenjala med Clintonovim obiskom, se je dokončno razplamtel, komaj je gost odnesel pete. Položaj v posameznih volilnih okrožjih ni enak. V prestolnici je zmaga Povezave dokončna in je vprašanje le, koliko razlike bo med njo in peronisti. Baje se suče kar okoli 40 odstotkov. V Provinci Buenos Aires pa peronizem prednjači komaj za kak odstotek. In tu se napanjajo zadnje sile, da bi se razbil ta „tehnični pat“. Zato je Duhalde znova svaril pred socialnimi izgredivi, če bi zmagala Povezava. Graciela Fernandez Meijide pa je čim močnejše razglašala, da Povezava odločno zavlača splav, ker so se zavedli, da nejasnost v tej zadevi odvrča umirjene sredinske glasove. Tako pa, kot stoji položaj, je vsak glas zlata vreden.

Z vladne strani se je v kampanjo vmešal gospodarski minister. A imel je smolo, ker se je spotaknil ob časopisje. Govoril je, da če ne bi bilo medijev, ki kritizirajo delo vlade, bi peronizem dobil kar 60% glasov. Zraven je pa še svaril pred „medijskim državnim udarom“. Ker pa je bila potem reakcija s strani časnikarstva izredno huda, je sam predsednik Menem zatrdil, da se ne strinja z ministrovimi idejami.

Opozicija je medtem kovala na socialnem vprašanju, vladni korupciji in pomanjkanju varnosti, vlada pa predstavila neke vrste alternativo: Menem ali Alfonsin. Duhalde se je sicer skušal rešiti iz te alternative in temeljil kampanjo na izrednih javnih delih in socialnemu skrbstvu, ki ga izvaja v provinci. A včasih mu to ni popolnoma uspelo.

Zadnja značilnost, ki jo opažamo pred volitvami, pa kaže na izredno polarizacijo glasov. Morda je izjema le prestolnica, kjer zasledimo štiri stranke, ki bi lahko prišle v parlament, in pa Mendoza, kjer Bordona nastopa močno. Drugod pa so volilci razdeljeni le med peroniste in Povezavo.

S političnega vidika je najbolj zanimivo, da nevarnost za peronistično vlado ne prihaja toliko z radikalne strani kot iz vrst uskokov iz peronizma, ki so odločilni v Solidarni fronti in ki se še vedno proglašajo za peroniste. V tem je eden ključnih činiteljev za razumevanje sedanje in bodoče argentinske politike.

Bariloška alpinistka v Alpah

Slovensko gornišstvo je že v dobi med obema velikima vojnama, ko so bile plezalke med družbico zaverovano v vrhove in stene razmeroma redke, poznalo dve skalašinji, ki sta se odlikovali med planinskimi vrstniki. To sta bili Mira Marko Debelak in Pavla Jesih. Zadnja je tik po koncu vojne (junija 1945) še sodelovala pri plezanju Čopovega stebra, kar je pomenilo nekako zaključek skalaškega razdobja v slovenski planinski zgodovini. O tem pomembnem podvigu v triglavski severni steni so v zadnjem letu izdelali lep planinski film.

Že daljši čas pa dobivamo novice o plezalskih turah mlade Bariločanke, ki je kot otrok začela posecati gore v naši pokrajini, a živi zdaj v Mengšu pri Ljubljani. Njen oče Boris Kambič je bil zmeraj navdušen gornik in je sodeloval pri odpravi na Kavkaz in v Patagoniji. V „Svobodni Sloveniji“ smo že nekajkrat omenili Monikine plezarije v slovenskih gorah, v Peruju in Južnih Andih. Zdaj beremo v „Planinskem Vestniku“, da jo je Slovenska planinska zveza imenovala za najuspešnejšo alpinistko leta 1996, in prejeli smo tudi publikacijo „Slovenski alpinizem 1996“ z lepo barvano sliko Fitz Roya na naslovni strani. Prav Monika je ta sestavek pomagala urejati in tam je nekaj podatkov o bariloških gorah: varianta severne Lopezove stene, prvenstvena v Začarani dolini na vzpon celjskih plezalcev z Dinkom na vrhove Tronadorja. Ob koncu letošnjega poletja (severnega) pa smo izvedeli o njenih plezarijah v Alpah, ki so resnično omembe vredne. Poleg številnih smeri v plezališčih, je uspela v raznih težkih turah v slovenskih gorah (Šite, Kogel, Ojstrica, Triglav, Jalovec, Planjava), poleg tega je obiskala plezališča v Paklenici (Hrvaška) in v italijanskih Dolomitih. Izredni poletni izlet pa je opravila konec julija v Dolomitih in v Zahodnih Alpah. Tam se je

povzpela po zahtevnih smereh v Tofani, Selli (prvi stolp) in Marmoladi (južna stena, smer Gogna), potem pa se je s svojim soplezalcem lotila znanega Drujevega stebra v pogorju Mont Blanca. Spominjam se, kako so leta 1955 vse evropske alpinistične revije pisale o vzponu, ki ga je takrat opravil izredni italijanski plezalec Walter Bonatti sam v šestih dneh. Čeprav so ponavljalci s številnimi klini olajšali smer, se še danes smatra za skrajno težavno in je možna samo za resnično izurjene in trenirane alpiniste. Monika in Klemen Mali sta uspela v enajstih urah in smatrata to plezarijo za najpomembnejši dogodek njunega letošnjega poletja.

Klemen je spremljal Moniko na večini tur, vendar je včasih plezala tudi s kakim drugim plezalcem. Tako je opravila vzpon na steno Dedca v Kamniških planinah v družbi Bariločana Ivančka Arnška, ki je s tem ponovil smer svojega očeta. Ta se je v letih po vojni posvečal gori, ki je takrat posebej vabila mlade alpiniste. Seveda so bili Monikini spremljevalci navadno fantje, kar pomeni, da so tudi zdaj ženske plezalke v Sloveniji maloštevilne. Pred meseci se je Monika spoprijateljila z Jasno Bratoničevič, delali sta načrte o skupnih podvigih, a samo enkrat skupaj plezali. Jasno je tk pred božičem vzel plaz skupno z znanim plezalcem Stanetom Belakom (Šraufom) pod vrhom Mojstrovke. Ob tej priložnosti bi povedal, da je Stane, zmogovalec Dhaulagirijskih sten in drugih himalajskih vrhov, Dinku Bertonclju na sestanku Planinske zveze Slovenije povedal, kako se je navdušil za gornišstvo kot šestnajstletni fantič, ko je prebral Dinkov opis prve argentinske himalajske odprave, knjigo „Dhaulagiri“, ki jo je izdala Slovenska kulturna akcija v Buenos Airesu.

In za zaključek bi omenil še drug prispevek Bariločanov, zdaj živčih v Sloveniji, k slovenskem gorništvu. Zadnja (šesta)

Dr. Janez Evangelist Krek

Od 12. do 21. septembra je bil v Selcah „Krekov teden“. Pripravilo ga je Kulturno društvo dr. Janez Ev. Krek, Selca. Prireditelj je bila združena z razstavo in z okroglo mizo ter uprizoritvijo igre „Turški križ“, katere avtor je dr. Janez Ev. Krek.

8. oktobra je namreč minilo 80 let, od kar je prenehalo biti srce tega našega velikega moža. Rodil se je 27. novembra leta 1865 pri sv. Gregorju nad Sodražico. Njegov oče Valentin - gorenjskega pokolenja - je bil po poklicu učitelj, mati Marija, rojena Stupica, pa je bila Dolenjka. V ljudsko šolo je najprej vstopil v očetovo šolo v Komendi, nato v Kamniku ter v Škofji Loki. Po končani gimnaziji - ki jo je obiskoval v prvi državni gimnaziji v Ljubljani - je bajne nameraval študirati slavistiko, a se je kasneje odločil za bogoslovje. Novo mašo je imel leta 1888. Škof Missia, prvi in do sedaj edini slovenski kardinal, ga je poslal na podiplomski študij na Dunaj.

Tu pa je spoznal krščansko socialno gibanje in prišel v stik z zastopniki vseh narodov, ki so takrat spadali pod avstro-ogrsko krono, kar je zelo razširilo in poglobilo njegovo duhovno obzorje. Zelo se je zanimal za politična in socialna vprašanja, učil se je tujih jezikov in navezoval dobre odnose z znanimi in vplivnimi osebnostmi. Mnogo je pisal in se ukvarjal s časnikarstvom. Spoznal je potrebe malega slovenskega naroda in se zavzemal za njegovo prihodnost. Zato se je vrgel v politiko in je kmalu postal državni poslanec Kranjske. Kot dober govornik je nastopal po vsej Sloveniji in je imel žive stike z delavci in s kmeti. Ker je spoznal, da Slovincem

številka baroloških „Gora“ je izšla v Ljubljani, uredila pa jo je Zalka Arnškova, ki že več let tam živi, drugi pa so jo podprli. Moje ime kot urednika je samo poklon mladim ljudem staremu gospodu, ki jih je navduševal za gore, planine in stene.

V. Arko

primanjkuje mladih izobražencev, je posvečal veliko skrb vzgoji dijakov in mladih nasploh. Ustanovil je telovadno društvo „Orel“, Slovensko krščansko socialno delavsko zvezo (kasnejšo Prosvetno zvezo) in leta 1905 Slovensko ljudsko stranko. Vse te ustanove so imele namen vzgajati naš narod kulturno, moralno in politično, pa tudi zdravo fizično. Da bi se Slovenci tudi gospodarsko osamosvojili, je ustanavljal hranilnice, posojilnice in zadruge ter na ta način pomagal našim obrtnikom in kmetom. Povsem nemogoče je na kratko opisati vse njegovo delo, namenjeno predvsem našemu malemu človeku. Politično pa se nenehno borilo proti nemški nadvladi na našem ozemlju - zato si je prizadeval za združitev južnih Slovanov, toda še vedno v okviru Avstro-Ogrske. Odločno je podpiral Majniško deklaracijo. Vse svoje življenske sile je izrabil v dobrobit našega naroda.

Prenaporno delo je oslabilo njegovo zdravje, ki se mu je znatno poslabšalo predvsem z začetkom prve svetovne vojne leta 1914, ki mu je prinesla nove naloge in nove skrbi. Kljub temu pa je še napisal knjigo o Slovincih za nemško založbo ter mnogo člankov za nemške revije in slovenske časopise. Spremljal je dr. Korošca pri njegovem političnem delu in imel razgovore z različnimi vplivnimi politikami. Zdravje pa se mu je krhalo in 8. oktobra 1917 je umrl v St. Janžu na Dolenjskem, kjer je iskal zdravje, star komaj 52 let.

Dr. J.E. Krek je imel velik vpliv na slovensko socialno življenje in iz njegovih idej je SLS bila socialno zelo napredna.

V Argentini smo se zelo zanimali za njegove misli, saj smo imeli med seboj dobrega poznavalca njegovega dela dr. Vinca Brumna, ki je uredil njegove zbrane spise in tudi napisal knjigo o Kreku, kjer je zbral veliko pričevanj in misli o tem velikem možu. Tudi kreditna zadruga SLOGA je zrasla iz njegovega dela.

PD

VESELKA ŠORLI PUC - Celovski Zvon

(2)

Ob srebrni reki sem sedela

Imela je tudi nekaj intelektualcev, ki so poskrbeli za kulturno / prosvetno dejavnost v skupnosti. Delavci pa so tiskali lastne časopise in revije, s katerimi so širili svoje razredne ideje ter pozivali k protifašističnemu boju. Za živahnejše delo na prosvetnem področju je bila potrebna tudi pomoč iz domovine, zlasti za vzdrževanje šolskih tečajev. Dobili so jo s prihodom šolskih sester iz Maribora, ki so skrbele za dopolnilni pouk v slovenščini. Slednjega je zlasti spodbujal tedanji jugoslovanski kraljevi poslanik v Argentini dr. Izidor Cankar 1936 / 42. Vsi skupaj pa so razvijali iskreno pripadnost Jugoslaviji, za katero so veliko žrtvovali v času NOB in v letih povojne obnove, dokler jim Peronova vlada zaradi njihove internacionalistične dejavnosti ni razpustila vseh organizacij.

In nekoliko dalje:

„Analize so potrdile prvotne domneve o strukturiranosti skupnosti v Villa Devoto, ki se je ohranila tudi zato, ker je bila v nekem smislu dolga leta organizirana kot politična emigracija. Za razliko od povojne slovenske politične emigracije je bila predvojna skupnost priseljencev (večinoma s Primorske, op. V. Š.) s strani argentinske družbe vse prej kot protežirana, kar je tudi eden pomembnih razlogov za njeno asimilacijo.“

Tako dr. Genorio. Temu bi bilo mo-

goče marsikaj dodati, a zaenkrat naj pomnim le, da se glavna predvojnih izseljencev danes shaja v domu Triglav, kjer le manjše jedro, ki ga tvorijo pretežno uporni in domoljubni Primorci, še dokaj dobro govori slovensko. Manjše jedro (pretežno) prekmurskih rojakov se zbira v svojem domu v Bernalu na robu Buenos Airesa. Tam slovensko, razen redkih, ne govori nihče več.

Ko dr. Genorio obravnava naselitev povojne skupnosti slovenskih priseljencev, začne poglavje takole:

„Naseljevanje povojne slovenske politične emigracije (splošna označba za priseljence po drugi svetovni vojni) je zaradi organiziranosti potekala nekoliko drugače.“

V Argentino se je večinoma priselila prek Mednarodne organizacije za begunce in s posredovanjem duhovščine ter vodstva slovenske politične emigracije...“

Ta kratki, suhoparni stavek res ne daje slutiti, kakšna človeška drama se v resnici skriva za njim. Drama in sreča obenem, kot bomo kasneje videli. Obstajala je namreč bistvena razlika med odnosom, ki so ga do beguncev imele severnoameriške države (npr. Kanada - razmere poznam iz prve roke) in Argentina. Prav ta razlika je bistveno vplivala na nadaljnji potek dogodkov in omogočila, da se je slovenska

skupnost v Argentini razvijala celoviteje kot tiste v Severni Ameriki. Medtem ko je bila Kanada do prišlekov zelo stroga in je sprejemala samo zares krepke, za delo sposobne ljudi, je Argentina odprla vrata celim družinam, od starcev do otrok. A ne sama od sebe. Za izrazom „posredovanje duhovščine“ se namreč skriva neizmerna požrtvovalnost ene same osebe, že poprej v Argentini delujočega slovenskega duhovnika monsignora Janeza Hladnika. Ta je namreč za slovenske družine, ki so se jih povsod drugod otepali, osebno zavzel pri tedanjem argentinskem predsedniku Juanu Peronu. Perón se je bil očetovski skrbi slovenskega duhovnika sicer pripravljn ukloniti, le zagotovilo je potreboval, da ne gre morda za kake simpatizerje komunizma...

Kmalu bo minulo pol stoletja, odkar je v buenosairesko пристanišče prispelo okoli šest tisoč slovenskih beguncev, zbranih iz italijanskih in koroških taborišč in s tem začelo drugi, pravzaprav nikoli končani krog izgnanstva. Najprej so se nastanili v emigrantskem hotelu v središču mesta, po nekaj tednih pa so morali ta (danes bi rekli zbirni center) zapustiti, poiskati delo in seveda novo stanovanje. Duhovniki, v Argentino jih je pribežalo kar sedemdeset, so skrbeli, da so rojaki ostali čim bolj skupaj. Najemali so večstanovanske (zelo skromne) hiše, monsignor Hladnik pa je za bodočo Slovesko vas že rezerviral zemljišče. Slovenci so se (strnjeno) naseljevali tudi po drugih obrobni delih Buenos Airesa, povsod tam pač, kjer je bilo v tovarnah moč dobiti delo in kjer je bila zemlja še poceni.

Leta 1945, ko so naši begunci zapuščali domovino, je Slovenija morala kazati povsem drugačno podobo, kot pa jo poznamo danes. Stara kmečka arhitektura je bila še dobro ohranjena, na gričih so se belile cerkvice, čista voda je žuborela po zelenih dolinah in logih. Slovenski človek je poznal vsako ped svoje zemlje in jo tudi klical po imenu. Poljubljal je kruh, če mu je padel na tla, tolikšno spoštovanje je čutil do darov zemlje in dela človeških rok. Vsakič, ko smo se v predmestjih velikega Buenos Airesa z avtom prebijali skozi nepregledno, enolično puščo brezizraznih hiš iz počrnelega betona, z ravnimi strehami in obveznimi cementnimi rezervoarji za vodo, šteli neskončne kvadre in kilometrske hišne številke, se ustavljali pred vrati brez imen in zrlji skozi od vrha do tal zamrežene okenske odprtine, smo bili pretreseni ob misli, kaj so naši, zlasti kmečki ljudje, morali doživljati ob spoznanju, da bo tu zdaj njihov novi dom. Mislil, da se bodo lahko kmalu vrnili v domovino, tako živa prve dni, ko so z borno prtljago, kamor so v naglici spravili najnujnejše, bežali čez mejo, misel, da vse skupaj ne more dolgo trajati, se je morala počasi umakniti resnici. Naposled je bilo treba razvezati popotno culo. Brašna v njej resda ni bilo več in tiste uboge taboriščne cunje so v treh letih skoraj že razpadale; tudi gozdarje, v katerih so sprva storkljali po argentinskem glavnem mestu, ki je tedaj slovelo po svojih palačah, zgrajenih v francoskem slogu, po nočnem življenju in ženski eleganci, je bilo sčasoma treba zamenjati za lažjo obutev.

Nadaljevanje prihodnjic

NEKDAJ SMO PISALI...

SVOBODNA SLOVENIJA izdaja s kole-darjem za leto 1949 prvo knjigo slovenskih novonaseljencev v Argentini. Kako naj bi Slovenec ne pogrešil v novem svetu koledarja, ki naj mu šteje dneve naprej in obuja spomine nazaj, tudi na tista strašna leta, ki so nas s svojimi posledicami pognala za ocean. Da, kakor si je SVOBODNA SLOVENIJA ona leta strahot, izhajajoč v podzemlju, prizadevala, da loči resnico od laži, dobroto od hinavščine in privide od stvarnosti, tako naj nam tudi tukaj ravna pota, kajti še vedno smo v zmedbi časa, pa čeprav smo v tej lepi, neizmerni in bogati državi dobili po naklonjenosti onih, ki ji vladajo - mir, svobodo in delo. Zato čutimo do Argentine veliko hvaležnost, obljublajoč obenem vse spoštovanje zakonom, ki varujejo red in nas ščitijo. Ne le, da ne smemo ničesar storiti proti njej, temveč bomo vse

podprli, kar vodi v njeno rast in moč. Vživljajoč se v duha Argentine, v nje opis, zgodovino, zakone in pravice in novi socialni red, pa tudi ne pozabljajmo na to, da smo Slovenci, ki imamo v srcu tudi svojo domovino, sedaj tako daleč in tako nesrečno: nesvobodno.

Iz tega sveta kličemo v svobodo Slovenije! In to Slovenci, raztreseni po vsem svetu, ki smo jih skušali zbrati ob tem ognjišču, ki naj jim v skupnosti ogreje misli in čustva. Knjiga naj bo tudi cvetnik teh čustev slovenskega tavačnega človeka, kakor so jih izrazili naši pisatelji in pesniki, ustvarjalci resnice v Lepoti.

Odpira se nam leto, kakor se odpira nekaterim pot za nami, drugim še dalje od nas - toda vse naj pospremi kakor koli ta knjiga naše usode, s katero kliče srečo nanje Svobodna Slovenija.

L.R.

IZ MENDOZE

KONCERT PEVSKEGA ZBORA

Mendoški slovenski pevski zbor se je od začetka letošnjega leta zelo pomladil in okrepčal. Kot je bilo že poročano, je na to vplivalo po eni strani navdušenje, ki ga je zbudilo uspešno gostovanje zbora v domovini, in pa nastop novega poklicnega rednega pevovodje. Meseca maja so si zastavili za delovni program pripraviti koncert cerkvene ali nabožne glasbe, ki so ga pridno predelali in se predstavili pred mendoško občjo publiko. Koncert je bil v soboto, 27. septembra ob devetih zvečer v baziliki San Francisco v Mendoza. Nastopilo je 41 pevcev, kar je za naš pevski zbor rekordno število članov in pa nadejno dejstvo, da ga pretežno sestavljajo mladi pevci.

V uvodnem delu so zapeli sledeče skladbe: Gallusov „Ecce quomodo moritur justus“, Rimsky Korsakova „Oče naš“, s slovenskim besedilom, „Ave Maria“ J. Arcadelta in Foersterjev „Večerni ave“. Te skladbe so izvedli „a capella“ pred prezbitarijem. Nasledni del so pa peli na koru z orgeljsko spremljavo in sicer Haydnovo „Missa brevis Sancti Joannis de Deo“. Pri Benedictus je pela solo mendoška sopranistka Graciela Armendariz, na orglah je pa spremljal v tem slučaju Rolando Budini. Za zaključek so pa podali Slavo iz Vrabčeve slovenske maše, pri kateri je bil organist arh. Ivan Bajuk. Pevovodja je seveda Fernando Mejias.

S tem koncertom je zbor ponovno prekorčil omejeno okolje naše skupnosti in se predstavil pred širšo mendoško publiko, ki se je v zelo lepem številu odzvala vabilu, saj je bila bazilika praktično polna ter je nastop toplo sprejela in odobrila. Zato je zelo važnega pomena, da se naš

pevski zbor predstavi na pristojni višini. Prejšnji teden je ta poročevalec bil navzoč na koncertu akademskega zbora. Na programu je bil tudi Gallus, ki ga je napovedovalka predstavila kot slovenskega skladatelja, kar pred leti ni bilo pričakovati, kajti če je sploh bil na repertuarju, je bil omenjen le kot manj znan polifonist od Bog ve kje.

SPOMIN NA ŽUPNIKA TOMAŽIČA

V nedeljo, 28. septembra je pa naša redna nedeljska sveta maša imela poseben praznični značaj. Sveto daritev sta sodarovala naš dušni pastir Jože Horn in mendoški nadškofijski duhovnik Augusto Baracchini. Ta je bil trideset let tesno povezan s pokojnim župnikom Ivanom Tomažičem. Ko je bil ta župnik na fari sv. Vincencija Ferrer v Godoy Cruz, ga je kot mladega farana ljubeznivo vodil za vstop v semenišče. Ko je bil posvečen, je postal njegov kaplan in kasneje, ko je Tomažič zaradi starosti moral biti razrešen župniške službe, njegov naslednik na župniji. Tomažič pa je ostal pri njem in je Baracchini bil njegov zvesti varuh in stalna opora, ki jo je gospod Tomažič zaradi rahlega zdravja in končne onemoglosti nujno potreboval. Ker je Baracchini dobro poznal ljubezen svojega dragega prijatelja do Slovenije in njegov odnos do tega skromnega koščka Slovenije, ki je naša srenja v Mendoza, je želel deliti z našo „farno“ skupnostjo svoje pričevanje o svetniškem življenju in duhovniškem liku našega dragega rojaka.

V pretresljivem razmišljanju nam je podal bistvene poteze njegove osebnosti in razvoj njegove predanosti Bogu in Cerkvi ter rast v izpopolnjevanju duhovniškega poklica. Augusto Baracchini je svoje pričevanje napisal seveda v španščini. Ko bo tekst preveden v slovenščino, bomo poskrbeli za objavo v pristojnem tisku, ker mislimo, da je zelo pomemben dokument in vreden ohranitve v javnosti.

DRUŽABNO KOSILO

Na iniciativo pevskega zbora pa je bila isti dan naša skupnost vabljen na družabno kosilo, pri katerem so pevci praznovali uspešen nastop in se sprostil ob prijaznem obmizju. Med gosti je bil tudi A. Baracchini, ki nas je med mašo obogatil s pomembnim pričevanjem o življenju dragega pokojnega župnika Ivana Tomažiča.

M. Bajuk

V spomin pokojnega Rudolfa Hirscheggerja

V Mendoza je umrl Rudolf Hirschegger, rojen 10. aprila 1917 na Vevčah v župniji D. M. v Polju pri Ljubljani, tretji izmed sedmih otrok družine, sin Jožefa in Rozalije Berčič.

Po opravljeni osnovni šoli je hodil v meščansko šolo v Ljubljani, pred vojno pa po dovršenem anagrafskem tečaju dobil zaposlitev na domači občini v uradu.

Vsa mladostna leta je bil član fantovske kongregacije, Prosvetnega društva in pevskega zbora. Največ truda je posvetil gledališki dejavnosti in je bil nadarjen vadiatelj in igralec v prireditvah. Obiskal je tudi tečaj pod vodstvom pisatelja Finžgarja, v društveni dom pa je zahajal pisatelj Jalen s svojimi nasveti.

Ko so prišli hudi časi, vojna in moritve, je nastala potreba po samoobrambi in Vaški straži. Rudi je bil med štirimi ustanovitelji. Po 8. sept. 1943 (dnevu njegove poroke z Marijo Krannarjevo) in italijanske kapitulacije, je po odhodu Vaških stražarjev na Turjak ostal v postojanki, po turjaški žaloigri pa postal domobranec.

Sodeloval je pri reševanju ponesrečenega ameriškega pilota. Konec vojne ni prinesel osvoboditve, temveč begunstvo. Dne 5. maja 1945 se je z ženo in hčerko pridružil dolgim vrstam pohoda čez Ljubelj v Vetrinj. Rudi je izostal med civilnimi begunci, medtem ko so slovensko vojsko Angleži izdajalsko poslali v smrt. Začelo se je življenje v taboriščih. Spet je bil Rudi med prvimi, ki so začeli z gledališkim nastopanjem v Lienzu, nato v Spittalu. Pričela se je gonja in iskanje „vojnih zločincev“. Rudi si je uredil skrivališče pod odrom, nato pa v skupini enaindvajsetih odpotoval v ameriško zasedbeno območje v taborišče Asten pri Lienzu. Ko so tja prišle še družine in ravnatelj M. Bajuk, se je začelo prosvetno delovanje; vendar je po letu dni tudi tu pretela nevarnost izročitve. Potreben je bil ponoven umik v varnejše francosko območje Innsbruka, kamor sta odšli družini. Zadnje leto taborišča je bilo v Kufsteinu, nakar se je komčno posrečila izselitev in še to samo s pomočjo načelnika IRO (Unrra) Stanka „Maleka“, sina pokojnega dr. Marka Natlačena. Tedaj že ni bilo več množičnih prevozov. Potovati je bilo treba v Pariz, Marsej in s francosko ladjo v Argentino, enajst oseb obeh družin.

Nova domovina je postala Mendoza. Vsakdanji kruh je dajala keramična obrt. Rudi je bil nadarjen risar in spreten oblikovalec keramičnih vzorcev. Skupaj z požrtvovalnostjo Rudija in treh družabnikov je bila kupljena stavba za Slovenski dom in podarjena skupnosti.

Ponovno se je povsem posvetil dru-

štvenemu in gledališkemu delu. Našteli bi kakih 50 iger in predstav.

Aprila tega leta je zadovoljen, kot da ni bolan, praznoval 80. rojstni dan v krogu vseh bližnjih sorodnikov. Teden dni pred koncem je po sv. maši in prireditvi v Slovenskem domu dobil darilo Zedinjene Slovenije iz Buenos Airesa, lepo odličje v priznanje za njegovo kulturno sodelovanje, v tednu po tem pa se mu je bolezen poslabšala in je 5. julija vzel slovo za vedno.

Sožalja so bila sporočena iz ZDA od sestre Zalke, iz Londona od sestre Marije in svaka iz Gorice Martina Krannarja

Na pokopališču je bila pogrebna maša s petjem slovenskega pevskega zbora, katerega član je bil skoraj do zadnjega leta.

Hrvaško-slovenska meja

Hrvaški politični časopis Tjednik v zadnji številki 18. oktobra objavlja prispevek hrvaškega geopolitika Duška Topalovića pod naslovom „Najprej meje na kopnem, nato na morju“, v katerem analizira hrvaško-slovenski spor glede meje.

Po njegovem so geopolitične težnje Slovenije že v celoti uresničene, saj Slovenija že ima pristop in prehod na odprto morje Jadrana prek hrvaških ali italijanskih ozemeljskih voda, kar je urejeno z mednarodnim pomorskim pravom o t.i. pravici do neškodljivega prehoda.

V nadaljevanju hrvaški geopolitik odgovarja na vprašanje, zakaj Slovenija ni zadovoljna s pravico do neškodljivega prehoda čez hrvaške ozemeljske vode. Topalović pojasnjuje, da ta pravica vključuje nekatere omejitve, ki so vzrok za slovenske strahove. To so možnost ustavljanja tujih ladij, možnost zlorab, ko bi lahko v morebitnih poslabšanih razmerah hrvaški organi zaustavljali slovenske ladje, kar bi lahko ogrozilo promet v Luki Koper. Poleg tega katerakoli zavezniška vojna flota lahko v Slovenijo pripluje le ob predhodni najavi in odobritvi Hrvaške oziroma Italije.

„Šele ob morebitnih hrvaških popuščanjih izven Piranskega zaliva bi slovenske ozemeljske vode dobile podaljšanje do odprtega morja. Takšen morski koridor bi bil geopolitično najmanj problematičen, če bi potekal vzdolž obstoječe morske meje z Italijo v širini, ki bi zadostovala za varno plovbo.“

Slovenski in hrvaški predlog točke kopenske meje v Piranskem zalivu se razlikujeta le za nekaj sto metrov in je sporen le en kv.km na levi obali Dragonje.

„Zaradi približevanja zahodnoevropskim integracijam je Slovenija zainteresirana za čimhitrejšo določitev svojih meja, saj so lahko sporazumne meje, ki jasno določajo državni teritorij in akvatorij eden od pogojev, ki jih bodo morale izpolniti kandidatke za vključitev v EZ in NATO.“

Na koncu se Topalović sprašuje, ali Slovenija in Hrvaška zaradi morske meje potrebujeta mednarodno arbitražo, in odgovarja: Zakaj ne, če sta oba predsednika, vlada in parlamentarci to pripravljene plačati iz lastnih žepov, vendar pa bi bile možne tudi enostavnejše rešitve, če bi bilo političnega razuma več od politične moči.

Literarni natečaj „Mladike“

1. Revija Mladika razpisuje XXVI. nagradni literarni natečaj za izvirno še ne objavljeno črtico, novelo ali ciklus pesmi.

2. Rokopise je treba poslati v dveh čitljivo pretipkanih izvodih (format A4) na naslov MLADIKA, ulica Donizetti 3, 34133 TRST, do 31. decembra 1997. Rokopiši morajo biti opremljeni samo z geslom ali šifro. Točni podatki o avtorju in naslov naj bodo v zaprti kuverti, opremljeni z istim geslom ali šifro. Teksti v prozi naj ne presegajo deset tipkanih strani, ciklusi poezije pa naj predstavljajo samo izbor najboljših pesmi (največ deset).

3. Ocenjevalno komisijo sestavljajo: univ. profesor in kritik Martin Jevnikar, pisatelj Alojz Rebuta, prevajalka in kritičarka prof. Diomira Fabjan - Bajc in prof. Ester Šferco ter odgovorni urednik revije Marij Maver. Mnenje komisije je dokončno.

4. Na razpolago so sledeče nagrade:
za črtico ali novelo, prva nagrada: 400.000 lir, druga nagrada: 300.000 lir, tretja nagrada: 200.000 lir

za pesem ali ciklus pesmi: prva nagrada: 200.000 lir, druga nagrada: 150.000 lir, tretja nagrada: 100.000 lir

5. Izid natečaja, ki je odprt vsem, ne glede na bivališče, bo razglašen ob slovenskem kulturnem prazniku - Prešernovem dnevu - na javni prireditvi in po časopisju. Vsi teksti ostanejo v lasti Mladike. Nagrajena dela bodo objavljena v letniku 1998. Objavljena bodo tudi lahko nenagrajena dela, za katere bo komisija mnenja, da so primerna za objavo: Rokopisov ne vračamo!

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI
**Ema Kessler Bleje
praznuje 90 let**

LJUBLJANA - Najpogostejši vzroki prometnih nesreč so neprimerna hitrost, izsiljevanje prednosti, nepravilna stran in smer vožnje ter nepravilno prehitevanje. Letos so slovenske ceste terjale že 243 smrtnih žrtev.

LJUBLJANA - Ženski center Ljubljana je opozoril na kršitev človekovih pravic ob nedavnih prisilni izselitvi matere samohranilke z dvema otrokoma iz stanovanja na Trubarjevi ulici. Če mestne oblasti matere samohranilke ne bodo nemudoma uvrstile na prednostno listo prosilcev za socialno stanovanje, bo ljubljanski ženski center o tej kršitvi človekovih pravic obvestil mednarodno javnost in mednarodne organizacije za človekove pravice.

SORA - Ob 100-letnici smrti in ob bližnji slovesnosti razglasitve za cerkveno učiteljico, je Karmeličanski samostan iz Sore ob pomoči celjske Mohorjeve družbe izdal Avtobiografske spise Svete Terezije Deteta Jezusa. Gre za novo, dopolnjeno izdajo, ki nadomešča **Povest duše** iz l. 1966, izdano v Buenos Airesu; za prevod obeh izdaj pa je poskrbel **Alojzj Kukovica**.

OSP - V Ospu so ob 100. obletnici delovanja tamkajšnjega Kulturnega društva Domovina pripravili slovesnost. Minister za kulturo Jožef Školč je poudaril pomen društva v preteklosti. Navzoče je spomnil na znameniti tabor v Ospu leta 1861 ter na fašistični raznarodovalni teror v teh krajih. Omenil je knjigo Osapske storije, ki jo je izdalo društvo in ki je dragoceno gradivo in zgodovinska podlaga za našo sedanost.

KRŠKO - Društvo gluhih in naglušnih Posavja je ob mednarodnem dnevu gluhih in ob svoji 35-letnici v Krškem pripravilo kulturno prireditev, kjer so gluhi opozorili, da so vse prepogosto odrinjeni na obrobje dogajanja v družbi. Pripravili so tudi kolesarsko transversalo gluhih kolesarjev, košarkaško tekmo med KK Krško in reprezentanco gluhih Slovenije, družabno-zabavni večer in likovno razstavo.

LJUBLJANA - V Cankarjevem domu so se začele slovesnosti ob 90-letnici Lovske zveze Slovenije, ki danes šteje 23.000 članov. Slovenski lovci delujejo v 416 lovskih družinah, ki so povezane v 17 območnih lovskih zvez. Predsednik izvršnega odbora Lovske zveze Slovenije Milan Jenčič je poudaril, da v preteklih 90 letih v Sloveniji zaradi lova ni bila iztrebljena nobena živalska vrsta.

LJUBLJANA - Lutkovno gledališče Ljubljana bo v sezoni 1997/98 ponudilo tri premiere na Velikem odru, dve na Malem odru, enajst ponovitev iz minulih sezon, odru, štiri predstave v Kulturnici in dve na Podstrehi; tu je na ogled zapuščina očeta slovenskega lutkarstva, slikarja Milana Klemenčiča. Lutkarji bodo v prihodnji sezoni pripravili tudi več spremljevalnih dejavnosti, med drugim Miklavževanje, Novoletni program, Pustovanje in dneve odprtih vrat. Prva premiera na Velikem odru bo v začetku oktobra delo Najdeni zmajček v režiji Bolgara Mihaila Vassileva.

POHORJE - Priprave na novo smučarsko sezono so v polnem zamahu. Zgornja postaja vlečnice Mojca bo namreč v novi sezoni za okoli sto metrov nižje, kot je bila doslej, zato so morali skrajšati jekleno nosilno vrvo. (glej sliko)

MARIBOR - Afrika ali Na svoji zemlji, komedija v izvedbi Slovenskega stalnega gledališča iz Trsta je 18. oktobra po svečanosti pred gledališčem (glej sliko) odprla 32. slovenski gledališki festival, Borštnikovo srečanje '97, s tem pa pognala v tek tudi vrsto predstav v tekmovalnem sporedu.

KRANJ - Prešernovo gledališče Kranj je sezono 1997/98 začelo s premiero komedije Takšni in drugačni Jimmija Chinna v režiji Zvoneta Šedlbauerja. 14. oktobra pa je bila premiera igre za otroke O tem se ne govori, ki jo je napisalo več avtorjev, za režijo pa poskrbel Samó Strelec. V oktobru bo v omenjenem gledališču na ogled še ponovitev lanske predstave Oscarja Wildeja Važno je imenovati se Ernest; Prešernovo gledališče Kranj pa bo oktobra tudi gostovalo v Primorskem dramskem gledališču z delom Leopolda Suhadolčana Norčije v gledališču.

SLOVENC IN ŠPORT

SAN SEBASTIAN - Mladi Ljubljančan Andrej Hauptman je na svetovnem prvenstvu v cestni dirki kolesarjev do 23 let v San Sebastianu dosegel izjemen uspeh. V šprintu glavnine je zasedel peto mesto in je tako sredozemskemu naslovu podprvaku dodal še en odmeven izid.

PARIZ - V pariški dvorani Bercy so se na svetovnem prvenstvu merili najboljši judoisti, za novo zadovoljstvo v slovenskem taboru pa je poskrbel Ljubljančan Gregor Brod, ki je v kategoriji do 71 kilogramov v konkurenci 52 tekmovalcev zasedel 9. do 12. mesto, kar je njegov največji uspeh. V kategoriji do 65 kilogramov je Aleš Vrbančič (Olimpija Ljubljana) v prvem krogu izgubil z Venezuelcem Castellijem.

LJUBLJANA - Po zadnji lestvici mednarodne nogometne zveze FIFA še naprej vodijo Brazilci, zelo so napredovali Španci in Čehi, ki so se s 14. prebili na četrto mesto, Slovinci pa so si priborili trenutno 90. mesto. Hrvaška reprezentanca je na 29. mestu, Jugoslavlani pa so 36.

PARDUBICE, Češka - Slovenski državni prvak v speedwayu Matej Ferjan je odlično nastopil na 43. dirki za „Zlato čelado“ v čeških Pardubicah. Prebil se je do polfinala, kjer je izpadel, in na koncu zasedel tretje mesto. Ferjan se je izkazal že prej, ko je na dirki mladincev (za Zlato ščuko) osvojil tretje mesto.

VELENJE - Zmagovalec svetovnega pokala v prejšnji zimi Primož Peterka (Triglav Kranj) je slavil tudi na poletnem državnem prvenstvu (DP) v smučarskih skokih na plastični skakalnici v Velenju. Z 80 in 81,5 metra dolgima skokoma je premagal Petra Žonto (Dolomiti Guncle, 79,5 in 80,5 metra, tretji pa je bil Robi Meglič (Trifix Tržič, 77,0, 78,8 metra).

KAIRO - Na tekmi za svetovni pokal v daljinskem plavanju na reki Nil v Egiptu sta uspešno nastopila brata Igor in Nace Majcen. Na 30 kilometrov dolgi krožni progi je bil Igor četrti, Nace pa sedmi. Nastopilo je 33 plavalcev iz 14 držav, do cilja pa jih je prišlo le 24. - V družbi 30 plavalcev iz 10 držav sta se na 15-kilometrski progi v daljinskem plavanju spet odlično odrezala: Igor je bil drugi, Nace pa peti.

LONDON - Na sedežu mednarodne

Te dni je praznovala visok življenjski jubilej, ki ga ne dočaka veliko ljudi, v naši skupnosti znana in zelo delavna gospa Ema Kessler Blej.

Njenih 90 let nam je lahko za vzor požrtvovalne kulturne in prosvetne delavke, ki je desetletja pomagala v naši skupnosti vzdrževati kulturno višino, poleg tega pa še delovala na najrazličnejših poljih.

Gospa Ema se je rodila 20. oktobra leta 1907 v Borovnici. Po raznem trgovskem šolanju je postala lastnica v Ljubljani splošno znane restavracije Rio (ki še sedaj obstaja). Poleg tega se je vrgla z vso silo v prosvetno delo. Postala je voditeljica Orlic v svojem rojstnem kraju in se dolga leta posvetila telesni in duhovni vzgoji deklet.

Že doma je imela velik interes, da bi se

posvetila igranju, obiskovala je celo Šestovo igralsko šolo, a to svojo ljubezen je lahko razvila šele v izseljenstvu. Predvsem prva leta je veliko igrala v raznih igralskih skupinah, predvsem v Slovenskem izseljenškem odru pa v Slomškovem domu v Ramos Mejiji. Pozneje se je tudi posvetila režiji in v spominu nam je vrsta lažjih in težjih dramskih del, ki jih je znala približati občinstvu, ki je njene stvaritve vedno množično obiskovalo in z zadovoljstvom uživalo. Tudi mladini se je posvetila in jo učila raznih folklornih plesov in drugih domoznanskih umetnosti ter z njimi nastopila pri raznih prireditvah.

Poleg tega se je posvetila tudi Sloveniji. Od vsega začetka je bila neumorna sodelavka Slovenskega državnega gibanja in je pomagala pri njeni organizaciji in razvoju.

Tudi z veliko zavzetostjo je večkrat pomagala razpečevati naš tisk; tudi Svobodna Slovenija ji mora biti hvaležna za vso pomoč, predvsem pri širjenju Zbornikov.

Veseli smo, da je jubilatka dočakala tako visoko starost. Sicer ostaja doma, a se še vedno zanima za delovanje naše skupnosti ter vsaj z besedo in molitvijo pomaga nam in domovini.

Ob njenem jubileju jo je tudi obiskal in se ji zahvalil za vse delo predsednik Zedinjene Slovenije Marjan Loboda, ki je je čestital v imenu vse skupnosti.

Msgr. Jože Škerbec pa je daroval zahvalno sv. mašo ob njenem jubileju.

Naši zvesti bralki in sodelavki pa čestita tudi Svobodna Slovenija in ji želi še dolgo življenje

TD

Carapachay Bariloche

V soboto, 18. oktobra zvečer je zopet zaživel v našem Domu. Vodstvo slovenske šole je povabilo starše in rojake na družinsko srečanje. Malo „pozneje“, ob napovedani uri, se je napolnila dvorana ob pognjenih mizah.

Najprej je bil kulturni program, ki ga je napovedovala voditeljica šole Metka Slabe. Vrstili so se številni šaljivi in tudi poučni prizori, ki so jih podali posamezni razredi, s tem so pokazali, kaj so se v teku leta naučili v šoli. Za konec programa pa so vsi učenci pod vodstvom prof. Ivana Vombergarja, ki že nekaj časa hodi ob sobotah učiti v šolo petje in razne instrumente, korajžno zapeli več slovenskih pesmi. Nato so bili vsi navzoči postreženi z asadam, ki so ga pripravili starši, delili pa so ga učenci zadnjih razredov. Razvil se je živahen medsebojni razgovor, ki se je zavlekel pozno v noč. Ponovno se je pokazalo, kako potrebna so taka srečanja, ko se sprostijo starši od vsakodnevnih težav in problemov, najbolj pa se sproste otroci, ki obenem začutijo, da jim je Dom res drugi dom: domače slovensko ognjišče. To jim bo ostalo v globokem spominu v nadaljnjem življenju.

J.Ž.

teniške zveze v Londonu so opravili žreb za 1. krog Davisovega pokala. Slovenska reprezentanca, ki bo že drugo leto zapored igrala v 2. skupini evro-afriške zone, se bo od 1. do 3. maja prihodnje leto v gostih pomerila z Monakom.

Osebne novice

Smrti: v Capitalu sta umrla Stanko Stante (74) in Feliks Jamšek (74); v Jauregui pa Jože Peternel (77).

Naj počivajo v miru!

VA

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrljske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265
Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
PSIHOLOGINJA

Lic. **Marjana Volovšek**, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadstr. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148
dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

CD PLOŠČE

Marko Fink (basbariton) in Nataša Valant (klavir) Schubertovi samospevi v slovensščini. Naročila sprejema **Andrej Žnidar** 766-6861

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-4242 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm.é. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm.é. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Planinci v Kranjski Gori

Osemdeset delegatov iz 42 držav se je do 6. oktobra mudilo v Kranjski Gori na zasedanju Generalne skupščine Mednarodne planinske zveze (UIAA). Slovenija oz. njena planinska zveza uživa v mednarodni planinski organizaciji zelo velik ugled, saj je kar na šestem mestu na svetu po številu članov - pred njo so Nemčija, Francija, Avstrija, Italija in Švica, za temi in za Slovenijo pa je še 54 držav. Šele s srečanjem v Kranjski Gori so mnogi delegati sploh zvedeli, kaj in kje je Slovenija. Minula skupščina je sklenila, da si bo na vsak način prizadevala doseči znižanje pristojbin za odprave v najvišja gorstva sveta, za uveljavitev minimalnega bivalnega standarda v visokogorskem svetu denimo Himalaje, in končno so na skupščini po večletnih razpravah vendarle ustanovili Mednarodno zvezo športnih plezalcev (v njen osemčlanski izvršni odbor je bil izvoljen vrhunski slovenski alpinist Tomo Česen).

Pri zaščiti gorskega okolja ima Planinska zveza Slovenije že dolgo časa izdelano strategijo, ki jo uspešno uveljavlja skupno s sosedama Avstrijo in Italijo. Zdaleč hujše pa je stanje zaradi strahotnega izkoriščanja gozdov ob reki Amazonki ali pa ob hudih gozdnih požarih v Indoneziji.

Mladinski pevski zbor San Justo KONCERT

Slovenske in argentinske narodne pesmi; Misa Criolla.
Sobota, 25. oktobra ob 20.30 - Naš dom San Justo

Zgodilo se je v Sloveniji

JANŠA O RAZCEPU POMLADI

Občinski odbor SDS Brda je 16. t.m. pripravil pogovor z naslovom Slovenija in Evropska zveza. Gost večera je bil predsednik socialdemokratov Janša, ki je pojasnil odločitve SDS za podporo kandidaturi dr. Jožetu Berniku na predsedniških volitvah in med drugim zatrdil, da bi kandidat, če bi ga podprle vse tri pomladne stranke, na volitvah zmagal. Sicer pa je resnost volitev po njegovem mnenju postala vprašljiva, ko so se pomladne stranke razdelile in ko je kljub ustavnim prepovedi kandidiral sedanji predsednik.

ŠKOFOVSKA KONFERENCA

S slovesnim bogoslužjem v ljubljanski stolnici, ki ga je vodil slovenski metropolit Franc Rode, se je začelo prvo plenarno zasedanje Slovenske škofovske konference, ki se ga poleg slovenskih škofov udeležujejo predstavniki škofovskih konferenc iz Avstrije, Italije in Hrvaške. Slovenski škofje bodo imeli odslej dve zasedanja na leto - jesensko in pomladansko.

ANGLEŠKA PODPORA

Državni minister v britanskem zunanjem ministrstvu Douglas Henderson, pristojen za EZ, je dejal, da Velika Britanija podpira kandidaturu Slovenije za polnopravno članstvo v EZ. Dodal je, da je namen njegovega obiska v Ljubljani nadaljnja krepitev odnosov s Slovenijo. Velika Britanija je pripravljena pomagati Sloveniji pri pripravah na pogajanja.

PREISKAVA KRAŠKIH BREZEN

Član tržaške Edinosti Primož Sancin je podpredsedniku deželnega sveta Furlanije-Juljske krajine Milošu Budinu izročil petico z več kot 700 podpisi, da se brezno pri opuščnem jasku pri Bazovici (Soht) in kraško brezno Bršljanovca pri Opčinah nemudoma odpreda in natančno preiščeta. S tem bi ugotovili, koliko trupel je bilo vrženih v vsako od obeh brezen, in istovetnost trupel, obenem pa bi najdene posmrtnne ostanke lahko dostojno pokopali.

SEJE TUDI V SLOVENŠČINI

V okviru sprememb pravilnika deželnega sveta Furlanije-Juljske krajine bodo lahko svetovalci ustno in pisno nastopili na sejah sveta tudi v jezikih manjšin. Zapisniki seje bodo sicer samo v uradnem italijanskem jeziku. Odslej bodo slovenski

V DVOJE BO LEPŠE...

Dve brezplačni letalski vozovnici BUE - LJU - BUE bosta izrečani med vsemi, ki posedujejo Karto Sloga (\$200.- v navadni vlogi) ali MASTERCARD - CARTA SLOGA. Pridružite se številnim rojakom, ki poleg drugih ugodnosti ne želijo zamuditi še te!

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

in furlanski, pa tudi morebitni predstavniki nemške skupnosti lahko nastopili v lastnem jeziku tudi med razpravami.

NAGRADA PISATELJU REBULA

Tržaški pisatelj Alojz Rebula je 15. oktobra prejel prvo nagrado na 3. mednarodnem natečaju, ki ga je razpisalo italijansko združenje klubov Serra za kratko prozo, ki jo odlikujeta globoka duhovna vsebina in resnična umetniška moč. To združenje katoliških laikov, poimenovano po evangelizatorju Mehike in Kalifornije iz 18. stoletja - katalonskem franciškan-skem patru Serri - je razširjeno po vsem svetu, tudi v Sloveniji. Rebula je prejel nagrado za še neobjavljeni triptih Pričevalci vstajenja, ki je po besedah predsednika mednarodne komisije za nagrado Serrove pripovedi „velika, moderno oblikovana metafora o skrivnosti križa in vstajenja“.

VIZUMI ZA ZDA UKINJENI

Državljeni Slovenije končno od 20. oktobra ne potrebujejo več vizumov za potovanje v Združene države Amerike, če potujejo službeno ali kot turisti in se tam ne bodo mudili več kot 90 dni.

KOROŠKI DEŽELNI GLAVAR IZSILJUJE

Koroški deželni glavar Christof Zernatto je 19. t.m. vnovič pogojeval avstrijsko soglasje pri sprejetju Slovenije kot polnopravne članice Evropske zveze z izpolnitvijo treh zahtev. Od Slovenije je zahteval, da črta iz ustave določila o Nemcih in Avstrijcih, da priznava Staroavstrijce kot manjšino ter da jim vrne premoženje. Tem že znanim zahtevam je deželni glavar tokrat dodal še četrto: od Slovenije je zahteval tudi ratifikacijo konvencije Sveta Evrope o zaščiti manjšinskih pravic.

IZŠLA JE OSMA ŠTEVILKA MLADIKE

V Trstu je izšla 8. letošnja številka revije Mladika, v kateri je objavljenih več zanimivih prispevkov. Med drugimi velja omeniti pogovor s slovenskim opernim pevcem Luko Debevcom-Mayerjem, ki prihaja iz Argentine. Isti se je pred kratkim pogovarjal z urednikom katoliškega tednika v Trstu in Gorici „Novi glas“.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“
Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires - Argentina

OBVESTILA

SOBOTA, 25. oktobra:
Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri.

Izlet slovenskih osnovnih šol na pristavo Baragovega misijonišča v Glew.

SREDA, 29. oktobra:

Šolska seja ZS ob 20. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 2. novembra:

Malgaški asado ob 12,30. uri v Hladnikovem domu v Lanusu.

SREDA, 5. novembra:

Razgovor z inž. Jernejem Dobovškom pri ZSMŽ ob 17. uri.

SOBOTA, 8. novembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri.

NEDELJA, 9. novembra:

Vsakoletno tranijsko srečanje v Carapachayu.

SOBOTA, 15. novembra:

Sklepna seja Srednješolskega tečaja.

NEDELJA, 16. novembra:

42. Slovenski dan v Slovenski vasi z obiskom ljubljanskega nadškofa in metropolitana dr. Franc Rodeta.

Z globoko žalostjo sporočamo, da nas je 16. oktobra, v 77. letu starosti nenadoma zapustil naš ljubi

JOŽE PERNEL

Hvala vsem, ki so ga spremljali k večnemu počitku, posebno pa msgr. Jožetu Škerbcu in g. Ivanu Likozarju za pogrebno mašo, molitve in tolažilne besede.

Žalujoci: žena Jožica roj. Kenda
hčerki Jana in Majda z družinama
sestri Anica in Cilka z družinama
brata Polde in Miha z družinama
in ostalo sorodstvo

Jáuregui, Buenos Aires, Trelew, Luján, Gorenja vas, Idrija